No. 141.

1839.

VLISSINGSCHE COURANT.

Donderdag 21. November.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is *f* 2,25, en franco per post *f* 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is *f* 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN,

Gezien de Circulaire van Zijne Excellentie den Heere Staatsraad Gouverneur dezer Provincie, van den 18. September jl., Provinciaal blad No. 92;

Brengen bij deze ter kennis van de In- en Opgezetenen, dat de tweede tienjarige algemeene volkstelling, welke volgens Koninklijk Besluit van den 29. September 1828, (Staatsblad No. 57) in den loop van dit jaar zal moeten plaats hebben, ingevolge de bepalingen door Zijne Majesteit bij Hoogstdeszelfs Besluit van den .. Sept. jl., No. 98, vastgesteld, zal worden aangevangen, op den 18. dezer maand en vóór den 31. December aanstaande, moeten zijn afgeloopen, en dat op deze telling zullen toepasselijk zijn de bepalingen en voorschriften, gemaakt en goedgekeurd bij 's Konings Besluiten van den 3. September 1829, (Staatsblad No. 62 en No. 90); wordende mitsdien de In- en Opgezetenen ernstig aangemaand, om door eene behoorlijke invulling der billetten, welke aan hunne huizen zullen worden rondgebragt, of door het geven van volledige inlichtingen bij het ophalen dier billetten, de naauwkeurige uitvoering van het werk der volkstelling, zoo veel mogelijk te bevorderen.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 15 November 1839.

Burgemeester en Wethouders voorn.,
A. VAN DER SWALME,
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN,

Gezien de missive van den Heer Ontvanger der Directe Belastingen alhier, dato 12. dezer maand, No. 173, en den daarbij gevoegden naderen staat van ten achteren zijnde Belastingschuldigen in de Personele Belasting over het loopende dienstjaar.

Gelet op de aanschrijving van Zijne Excellentie den Heere Staatsraad Gouverneur dezer Provincie, dato 21. Maart 1836, (Provinciaal blad No. 35);

Noodigen de op voorschrevene staat voorkomende Belastingschuldigen bij deze uit, tot eene onverwijlde aanzuivering van hetgeen waarvoor zij over gemeld dienstjaar voor die Belasting zijn aangeslagen, en tot heden toe in gebreke zijn gebleven te voldoen, en herinneren dezelve, dat bij verder verzuim zij tot die betaling bij middel van regten zullen achtervolgd worden, hetgeen met kosten gepaard gaat, voor welke zij zich alsnog door eene dadelijke aanzuivering kunnen vrijwaren.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 15 November 1839.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter Ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN,

Brengen bij deze ter kennis van de In- en Opgezetenen; Dat de Stedelijke Raad bij resolutie van den 25. October ll., tot uitbreiding voor zoo veel noodig van art. 34, van het Plaatselijk politie-reglement, heeft bepaald het volgende, te weten:

"Burgemeester en Wethouders zullen de bevoegdheid hebben, om, ten allen tijde het losloopen der honden te verbieden, en te bevelen dat geene honden zonder geleid te worden, en zonder buitendien van eenen met ijzerdraad gevlochten muilband voorzien te zijn op de straten en op het grondgebied zullen vermogen te loopen, op straffe dat alle honden, ten aanzien van welke na dat het voorenstaande verbod bij afkondiging ter kennis van het algemeen zal zijn gebragt, dezen maatregel niet wordt in acht genomen, van wege de politie zullen mogen worden opgehouden en gedood, en de eigenaars derzelve vervallen in eene boete van *twee guldens*."

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 15 November 1839.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter Ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
S. VAN DER SWALME.
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 15. *November*. De *Leipziger Allgemeine Zeitung* behelst het volgende schrijven uit Posen van den 6. dezer:

"Het bevel van den Aartsbisschop, om geene klokken meer te luiden, duurt nog voort, en wordt schier in de geheele provincie opgevolgd. Tegen Paschen wil men dit verbod nog verder uitstrekken, en wel zoo, dat geen Priester meer de mis zal mogen lezen of andere kerkelijke functien verrigten. Reeds thans is dit op sommige plaatsen in onze provincie het geval, en wel omdat vele Priesters slechts voor een bepaalden tijd de vergunning des Aartsbisschops tot het verrigten van kerkelijke functien hadden gekregen. Bij velen is die tijd reeds nu afgeloopen, bij anderen op het punt van te verstrijken. Overigens had men niet kunnen verwachten, dat deze geheele zaak op de massa des volks zoo weinig indruk zou maken, en dat die indruk op vele plaatsen zelfs ten nadeele van de Katholijke kerk zou uitvallen. De overgang van Katholijken tot de Protestantsche kerk is nooit zoo menigvuldig geweest als tegenwoordig. Wanneer een Katholijk een gemengd huwelijk wil sluiten en daarin moeijelijkheden van den kant van zijnen geestelijke ontmoet, dan behoeft hij zich slechts aan de regering te wenden, welke hem terstond eene vergunning verleent, om zich, door welken Protestantschen geestelijke hij wil, te laten trouwen. Er zijn reeds meer dan 600 zulke vergunningen afgegeven, en wanneer in *onze* provincie 600 paren zich zoo verlicht van denkwijze betoonen, dan kan men zulks aanmerken als een sprekend bewijs van den geest des tijds en van den verminderden invloed der geestelijkheid op het volk."

— Volgens de hier ontvangen brieven uit Rome vreest men voor het leven van den Paus; niet slechts wordt Z. H. ondermijnd door den kanker, waaraan hij sints lang lijdt, maar zijne anders niets minder dan zwakke ligchaamsgesteldheid wordt daarenboven door de katharrhale koortsen hevig aangegrepen. Welligt echter is men te Rome eenigzins overdreven met deze te kennen gegeven beduchtheid.

— Een nieuw, en, zoo als verzekerd wordt, zeker middel tegen den beet van dolle honden, is medegedeeld in het Russische Agronomische blad. Hetzelve bestaat in het poeder eener gedroogde plant, *Lotus Ornithopodioides*, welke in de wouden en op de weiden voorkomt. Zij wordt ten dien einde met stengel, bolsters en bloemen verzameld, op eene beschaduwde plaats gedroogd, daarna tot poeder gewreven, gezift en in goed gesloten fleschen bewaard. Bij de aanwending van dit middel wordt eerst de wonde met frisch water uitgewasschen, en alsdan een eetlepel vol van het poeder, met eenig vocht gemengd, ingegeven. Eene tweede dosis wordt toegediend bij het invallen der nieuwe maan, wanneer de wonde is toegebragt, gedurende de volle maan; en even zoo omgekeerd. De ondervinding heeft, zegt men, bewezen, dat niet meer dan twee dosis noodig waren. Ook worden gebeten dieren op dezelfde wijze behandeld, alleen met onderscheid in de hoeveelheid. Zoo geeft men b. v. aan een paard drie eetlepels. Het middel was reeds vroeger door zekeren *Peters* ontdekt, die echter hetzelve geheim hield. Een officier bij de kavallerie, *Passek*, ontdekte in het door *Peters* aangewende poeder eenige zaadkorrels. Deze zaaide bij, en kwam alzoo tot de kennis der plant.

ENGELAND.

LONDEN, *den* 16. *November*. *John Llewellin*, een der voornaamste hoofden van den opstand in Wallis, op wiens gevangenneming eene premie van honderd ponden sterling was uitgeloofd, is te Neath gearresteerd. Uit de verhooren der vroeger gevangenen is gebleken, dat de opstandelingen velerlei pogingen hebben aangewend om de militairen op hunne zijde te krijgen, hetwelk echter gelukkig slechts bij zeer enkelen van uitwerking is geweest.

— Bijzondere Berigten, alhier uit St. Petersburg ontvangen, luiden vredelievend. De Graaf *van Nesselrode*, die grooten invloed op den Keizer uitoefent, zou den oorlog ontraden hebben, en het besluit van het Rusisch Kabinet zou nu wezen, Konstantinopel niet te bezetten, maar ook niet te dulden dat eenige andere Mogendheid haren invloed op de beraadslagingen der Porte op eene overwegende wijze doe gelden.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 16. *November*. In de zee-districten is eene algemeene ligting voor de marine bevolen, en wel van alle manschappen van 20 tot 40 jaren. Zulks verwekt veel verslagenheid in die streken.

— In den morgen van den 16e heeft zich onder de geringere klassen der Parijsche bevolking eenige gisting geopenbaard, zoo het schijnt ten gevolge van de teleurstelling der hoop, waarmede men zich stellig gevleid had, dat de prijs van het brood voor de tweede helft van deze maand aanmerkelijk lager zou gesteld worden; terwijl daarin geene verandering heeft plaats gehad.

— Zeven geestelijke dochters, zusters der liefdadigheid, zullen binnen kort naar de Levant vertrekken. Twee begeven zich naar Constantinopel, om zich te voegen bij die welke vroeger derwaarts vertrokken zijn, en de vijf anderen moeten zich te Smyrna nederzetten. Onder de laatsten zijn er twee die te Smyrna uit perziaansche ouders geboren zijn en een jaar geleden naar Parijs gezonden waren, om er haar noviciaat te houden.

— Van een officiëlen kant wordt thans gemeld, dat de Hertog van *Bordeaux* te Rome aangekomen is, maar onverwacht, zonder paspoort en als behoorende tot het gevolg van den Hertog *de Levis*, die zelfs een verjaard en onafgeteekent paspoort had. De Paus heeft hem geene audientie toegestaan, en aan het dagblad van Rome is order gegeven om van zijne aankomst geene melding te maken.

— Te Toulon wordt een reserve-eskader uitgerust, waarover door den Koning het bevel opgedragen is aan den Vice-Admiraal *Ducampe de Rosamel*, Pair van Frankrijk, welke, in geval dit reserve-eskader zich mogt vereenigen met dat van de Levant, als dan natuurlijk het opperbevel over die geheele vloot zal voeren.

— Van Madrid schrijft men van den 9e, dat er troepen gewacht werden, ten einde voor de openbare rust te waken.

Men houdt het steeds voor allerwaarschijnlijkst dat de Cortes ontbonden zullen worden.

De Generaal *Espartero* zou nog voor den 20. dezer maand te Madrid aankomen.

Indien *Espartero* werkelijk naar de hoofdstad komt, zal het bevel over zijn leger aan den Generaal *O'Donnell* worden opgedragen. Men rekent dat vele soldaten van *Cabrera* zijne vaandels zullen verlaten, om zich te onderwerpen, en zoo men gelooven mag wat uit Gallicie geschreven wordt, zou *Palillos* genoodzaakt geweest zijn om naar Portugal te vlugten.

De Graaf *d'Espagne* is aan zijn geleide ontvlugt en heeft den weg naar Seo d'Urgel ingeslagen. Hij zou zich van de fortres hebben meester gemaakt.

BELGIE.

BRUSSEL, *den* 17. *November*. Onze dagbladen halen verschillende voorbeelden van rooverijen aan. De wegen worden meer en meer onveilig. Volgens *le Commerce Belge*, hebben de roovers in Brussel in den nacht van den 12e op den 13e de patrouilles zelfs aangevallen.

— Het *Journal d'Anvers* berigt, dat het graf van den Graaf van Hoorn, *Philips de Montmorency*, die in het jaar 1568, onder het Spaansche schrikbewind te Brussel onthoofd is geworden, den 5. dezer in de kerk van *St. Martin*, te Weert, in het Limburgsche, is gevonden. De houten doodkist was, door het verloop der jaren, bijkans geheel vermolmd. De beenderen zijn nog ongeschonden, en de schedel bevond zich op de borst geplaatst. Ter linkerzijde van het skelet, en naast de kist was eene hermetisch gesloten urn in tin. Op het deksel las men de volgende woorden: *Heere en grave van Horne* ..., 26 Junij 1568. Het overige van het opschrift was onleesbaar. Volgens genoemd dagblad, zou Z. M. de Koning der Nederlanden voornemens zijn, om een gedenkteeken aan den tijdgenoot van den Zwijger te doen oprigten.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, *den* 17. *November*. Morgen ochtend vertrekt Z. K. H. de Prins *van Oranje* uit deze residentie naar Tilburg.

— Heden is de zes en twintigste verjaardag van de gezegende omwenteling des jaars 1813 gevierd, met het uitsteken van vlaggen uit alle openbare gebouwen en onderscheiden huizen van bijzondere personen. In de kerken is aan die voor het Vaderland gewigtige gebeurtenis herdacht en den Allerhoogsten plegtig daarvoor gedankt.

ROTTERDAM, *den* 17. *November*. Gisteren is alhier gearriveerd en aan de scheepstimmerwerf afgestapt Z. K. H. Prins *Frederik* der Nederlanden, om, als Admiraal der vloot, 's Rijks stoomboot voor en aleer dezelve zee kiest, in oogenschouw te nemen en te inspecteren, na welke verrigting Z. K. H. weder naar 's Hage is teruggekeerd.

Naar men verzekert zou Z. K. H. bij die gelegenheid ook een bezoek van condoleantie bij Mevrouw de Wed. van den Vice-Admiraal *Ruysch* hebben afgelegd.

— Van Bath verneemt men, dat het voornemen bestaat, om het tegenwoordig vuur, aldaar eerlang door een catadroptrick licht der 4e grootte te doen vervangen; terwijl voor rekening van de Nederlandsche stoomboot-maatschappij, op het einde des dijks, twee lantarens zouden worden geplaatst om de nadering over de Ooster-Schelde bij nacht meer gemakkelijker en te verzekeren.

— Uit Harderwijk schrijft men van den 15. dezer:

"Heden zal van hier te water naar Hellevoetsluis vertrekken een detachement, sterk 30 manschappen, om met het schip *de Zephijr*, naar Java te worden overgebragt. Het bevel over dat detachement is opgedragen aan den Kommandant van het schip, officier der Marine, zullende tevens mede vertrekken de officier van Gezondheid, 3e klasse *Scholten*."

Mengelingen.

DOOD VAN ANNA BULLEN (1)

Gemalin van Koning Hendrik VIII.

In de blaauwe ruimte des uitspansels zwierven verscheidene blanke wolkjes schier onmerkbaar voort en gaven aan den onmetelijken azuurkoepel een liefelijk, schilderachtig aanzien. De

koesterende lentezon had het aardrijk bereids aanvankelijk uit den ijzigen schijndood des winters doen ontwaken. Het plantenrijk, door de nieuwe kiemkracht opgewekt, begon zich reeds tot den schoonen lentetooi voor te bereiden. Jonge kastanjeboomen prijkten alreede met het eerste, het oog streelende groen, en enkele voorjaarsbloempjes hadden de teedere knopjes reeds geopend. De uitgestrekte weidevelden waren reeds weder met sappig gras geheel overdekt. Hier en daar zag men den graauwen leeuwerik zacht kwelende boven dezelve beurtelings rijzen en dalen, terwijl de nijvere landman onafgebroken op de bouwlanden in het zweet zijns aanschijns in zorgelooze tevredenheid des harten tot onderhoud voor zijn gezin arbeidde.

Ondertusschen was te Greenwich alles feestelijk getooid. De Koning *Hendrik VIII* gaf heden een groot prachtig tournooispel. De blinkende harnassen, helmen en schilden der strijdlustige ridders schitterden met eenen verblindenden glans in den gloed der zon, en de vurige, moedige rossen gaven snuivend van ongeduld in de rust der ledigheid te kennen.

Eindelijk verscheen de dikke, vleeschrijke monarch. Luid daverden de vreugdekreten uit aller mond. Weldra nam onder de vereischte *ceremonien* de kampstrijd eenen aanvang, en boeide elk oog. Slechts de Koning scheen geene aandacht op de ridders te hebben. Onrustig rolden zijne blikken in het rond; en naauw was het prachtig tournooi ter halver wege geëindigd, of hij rees van zijne verhevene zitplaats op, en met zigtbare teekens van inwendige misnoegdheid verliet hij het feest, en vertrok naar Westminster.

De wolken des wrevels, welke des Konings gelaat verdonkerden, bleven niet onopgemerkt; men vreesde maar al te zeer, dat weldra de bliksems zijner ongenade uit dezelve zouden nederschieten, om eenige schuldige of schuldelooze rijksgrooten te vermorselen. — Helaas! dit vreesselijk vermoeden was maar al te zeer gegrond.

Bereids den volgenden dag werden sir *Rochford*, broeder der Koningin, en *Hendrik Norris* naar de gevangenis den Tower overgebragt. O hoe fel schokte deze daad van wreede ongeregtigheid het gevoelig hart der edelaardige Koningin! Het heldere van haar aanminnig gelaat werd thans door de donkere wolk des verdriets somber betrokken, en de zilte daauwparelen der smart, ontvloeijen de reine spiegels harer onbevlekte ziel. Dan ach! de edele Vorstin beweende slechts den voorbode van haar naderend treurig lot. Naauw was het vijfde uur namiddag verschenen, of een zwaar onweder, hetwelk reeds langen tijd boven haar hoofd had gebroeid, berste vreesselijk los. Een secretaris des Konings liet zich bij de treurende Vorstin aanmelden. Beschroomd naderde hij de doorluchtige vrouw. Hij had eene moeijelijke taak te volbrengen. Eindelijk verzamelde de afgezant der ongeregtigheid al zijnen moed, en maakte de Koningin met het bevel haars koninklijken gemaals bekend.

» Mevrouw!" dus sprak hij, » Zijne Majesteit, mijn geëerbiedigde Koning, heeft mij den last opgedragen, om Hoogstdeszelfs bevelen aan Uwe Majesteit bekend te maken. Hoe zwaar het mij valt, deze zaak te vervullen, is Gode bekend; doch ik volbreng den last mijns doorluchtigen Gebieders."

Hij zuchtte, en las toen met eene bewogene stem het wreede koninklijk bevel voor, van zich op staanden voet gereed te maken, om gevankelijk naar den Tower te worden vervoerd.

De secretaris had zijnen last volbragt; diep geroerd boog hij zich drie malen ter aarde, herhaalde dit, na een paar schreden ruggewaarts gedaan te hebben, even eerbiedig, en was verheugd haar te kunnen verlaten, vóór dat de door hem zoo gevreesde uitbarsting der smart zijn gevoelig hart zoude doen breken.

De diep geschokte Koningin wendde haar van tranen zwanger oog ten Hemel, en zeide zacht: « God! Gij kent mijne onschuld." — Toen vielen hare blikken op het afbeedsel des Konings. » O wreede gemaal!" sprak zij half luid, » zoo schept gij dan behagen in het schuldeloos lijden eener weerlooze vrouw! Ach! wat heb ik misdreven? Ik vraag het mijn hart, maar het blijft kalm voortslaan. Waarom haat gij uwe *Anna?* Nimmer week ik van mijnen pligt, noch deed ik u ooit iets te leede. Mijn geweten zegt mij dit. En toch moet ik als eene misdadigster mijn leven in een' kerker verzuchten?.....

Zij wilde meer zeggen, doch op dit oogenblik traden sir *Thomas Audeley*, rijks-kanselier, de Hertog *van Norfolck*, *Thomas Cromwell*, secretaris, en sir *William Kringston*, Luitenant van den Tower, het vertrek der Koningin binnen.

Gelijk de jeugdige eschenlover, door den dartelenden lentewind bewogen, zoo rilde een oogenblik de tot in de ziel geschokte schoone Koningin. O, schrikverwekkende gestalten eener ijsselijke toekomst! Helaas! dit waren reeds de mannen, onder wier geleide de deugdlievende, doorluchtige vrouw naar den Tower moest worden overgebragt.

Werktuigelijk volgde zij hare geleiders, welke sprakeloos hunnen last vervulden.

Voor de zware poorten van den alouden Tower knielde de Koningin eerbiedig neder voor haren God; smeekende hief zij de gevouwene handen ten Hemel, en biddende zeide zij:

» Bronwel aller wijsheid en liefde! Uw eeuwig, nimmer geloken oog zag alle mijne daden, Gij, heilig, verheven Wezen! Gij kent dus mijne onschuld. — — Ach! ik smeek U, Vader der barmhartigheid! doe dezelve kennelijk worden aan het wel-ligt door schijnschuld versluijerd oog mijner aanklagers!"

Bemoedigd stond de Koningin weder op, en .... betrad voor den *eenigen* keer den drempel voor den Tower. De zware deuren vielen, donderend weder digt; de slag dreunde door het gansche gewelf en deed de Koningin van kille huivering sidderen. Langs den donkeren, steilen, steenen wenteltrap werd de bekoorlijke en liefdadige Vorstin, naar eene der gevangenkamers gevoerd, welker gothische ramen met zware ijzeren traliën voorzien waren.

Daar zat nu de troostelooze Koningin — van de wieg af gewend in de schitterende zalen der weelde bewonderd en schier aangebeden te worden — in een akelig kerkerkot. De zalige overtuiging harer onschuld schonk der doorluchtige vrouw moed en kracht in het lijden. Vruchteloos poogde zij de oorzaak dezer wreedaardige handelwijze te doorgronden.

Het was op den 15 Mei 1537. De hemel was met graauwe, zwaardreigende wolken overdekt, toen de Koningin in een ruim vertrek in den Tower voor haren regter gevoerd werd. Met al de waardigheid en majesteit, aan haren verheven' stand eigen, naderde zij fier voor den gevreesden Hertog *van Norfolck*, opperfiskaal van Engeland.

Hier hoorde de Koningin voor het eerst hare beschuldiging. Dezelve was de ijsselijkste misdaad, welke immer eene vrouw kan te last gelegd worden — de pen weigert bijna, dezelve ter neder te schrijven; — de Koningin werd beschuldigd van bloedschendige echtbreuk met haren broeder sir *Rochford*.

Zulk eene verschrikkelijke, hemeltergende beschuldiging deed de edele vrouw een oogenblik van ontzetting beven.

Het denkbeeld, dat men haar tot zulk eene misdaad in staat konde wanen, drong haar door merg en been. Doch weldra was de giftige indruk dezer gruwelijke lastertaal in zoo verre verzwakt, dat zij behoorlijk hare denkbeelden konde regelen.

Vervuld van de diepste verontwaardiging, verhief de Vorstin fier hare welluidende stem, en betoogde met al de kieschheid en waardigheid eener volmaakt zedige vrouw hare onschuld. Zij verdedigde zich met zulk eene bewonderenswaardige wijsheid en met zulke kennelijke, onbedriegelijke blijken van het bewustzijn harer onschuld, met zoo veel kracht van overtuigend redeneringsvermogen, dat de regter daarna niet meer aan harer onschuld twijfelde, en hierdoor op het punt stond, om haar vrij te spreken van de haar te last gelegde misdaad, toen, door het betoog van hare *paige*, waarvan de Hertog *van Suffolck* de voornaamste was, de zaak der Koningin een ongunstig aanzien verkreeg. Vooral werd door hen, als overtuigend bewijs harer schuld, de getuigenis van *Markus Smeton* aangehaald, welke vóór zijnen dood het gewigtigste en meestafdoende punt, ter bevestiging der schuld, had geopenbaard. De misdaad der Koningin werd thans met zulk een' [illegible] vuur van welsprekendheid voorgedragen, dat de regter weder sterk aan hare onschuld twijfelde.

Nog eenmaal trad de Koningin voor, en sprak met verheffing van stem: « Zijn, o regter! ligte schijnbewijzen van schuld dan genoeg, om den staf te breken over eene Koningin? Bezoedel niet uw geweten, en spreek niet, door den bedriegelijken schijn misleid, het vreesselijk woord *dood* over de koninklijke ega uit.

» *Markus Smeton* was in de nabijheid toen sir *Rochford*, zijn broeder, terwijl ik mij nog te bed bevond, tot mij naderde, mij iets in het oor fluisterde en daarna weder vertrok. Indien *Smeton* meer dan dit gezegd heeft, dan heeft de haat, welke hij mij sedert kort toedroeg, hem tot die leugentaal vervoerd. Ik ben bereid deze waarheid te bezweren."

De opperfiskaal van Engeland aarzelde, den teerling, welke over leven en dood zijner Koningin zoude beslissen, te werpen.

De Koning wenschte evenwel den dood zijner gemalin; weshalve hij ook twee van *Thomas Cromwell* aan hem geschrevene brieven, welke de onschuld der Koningin verdedigden, voor het geregt achterhield.

Cromwell bewees daarin het in den grond slecht karakter van *Markus Smeton* met onomstootelijke bewijzen. Hij zeide verder, dat alle vijf leden van het koninklijk geheim Kabinet, namelijk sir *Rochfort*, broeder van Hare Majesteit, *Hendrik Norris*, *William Briorton*, *François Westen*, benevens *Markus Semton*, welke op den zevenden Mei voor het plein op den Tower waren onthoofd, als medepligtigen in de zaak der Koningin, allen tot aan de uiterste grens des levens toe, met uitzondering des laatsten, de volkomene onschuld der Koningin bezworen hadden, zelfs dat *Hendrik Norris*, steeds bijzondere gunsteling des Konings, hare onschuld betuigd had, nadat hem van wege zijne Majesteit volkomen vergiffenis beloofd was, wanneer hij hare schuld wilde bekennen.

Hetzij dat de wensch des Konings aan den regter bekend was, hetzij dat deze zich in den gemoede van de schuld der Koningin overtuigd hield — genoeg de Hertog *van Norfolck* sprak als opperfiskaal van Engeland, het *onherroepelijk* doodvonnis uit over de Koningin *Anna*, dochter van *Thomas Bullen*, Graaf *van Wilton*, en *Elizabeth Howard*, wier vader de Hertog *van Norfolck* was.

De Koningin verbleekte als een lijk; al hare schoone, aanminnige gelaatstrekken verstijfden krampachtig; zij was eene onmagt nabij.

Eindelijk vermande zij zich en zeide met sombere aandoening: » Zoo heeft dan de ongeregtigheid over mij gerigt, en Engelands Koningin moet als een slagtoffer van de snoodste lastering en hemeltergend onregt vallen. Barmhartige God! kunt Gij gedoogen, dat ik het jeugdig leven zoo gruwelijk op het moordschavot zal moeten verliezen? Doch Gij kent mijne onschuld! O, sterk mij, smeek ik, in den naren, bangen stervenstond!"

Zij hield een oogenblik stil: hevig zwoegde haar boezem, en haar adem was kort en afgebroken. Nu vouwde zij hare lelieblanke handen, sloeg hare schoone groote blaauwe oogen ten Hemel en zeide biddend: » Vader in den hemel! vergeef het hun; want zij weten niet wat zij doen!"

De doorluchtige veroordeelde werd naar hare gevangenkamer terug gevoerd. Hier in de eenzaamheid aan zich zelve overgegeven, ontlaste zich de fel geteisterde verheven boezem in een' vloed van tranen. Voor de geduchte vierschaar had zij niet alleen haar doodvonnis gehoord, maar ook tot hare zielverscheurende smart vernomen, dat de zoo innig beminde broeder (*Rochford*) en eenige anderen, even schuldeloos, reeds gevallen en haar in de eeuwigheid vooruitgegaan waren.

Geheel haar geest was diep ter neêrgebogen, en niets, dan de zaligende overtuiging harer onschuld en het onwankelbaarste vertrouwen op de eindelooze liefde Gods, konden haar bemoedigen.

Zoo vervlogen er drie dagen, gedurende welke zij zich tot den dood voorbereidde. Den volgenden dag zou de schoone fiere lelie op haren ranken stengel geknakt worden.

Het was in den avond van den 18 Mei. De hemellichttoorts daalde in den schoot der gloeijende purperen kimmen neder, en wierp hare laatste matte gulden spranken nog flaauw door de getraliede gothische vensterramen van den Tower. De Koningin stond weemoedig voor dezelve, en blikte naar de zon.

» Vaarwel, gij gouden hemelbol!" sprak zij zacht, » vaar eeuwig wel! Nimmer zal ik u weder in den valen schoot der avondkimmen zien nederdalen. Ach! slechts nog éénmaal mag ik u zien herrijzen. Daarna zal mijn bloed uit den hoofdeloozen romp ten hemel springen.

» Vaartwel, o onbewolkte dagen van vreugde, welke ik eens in het ouderlijk huis heb mogen smaken! Vaartwel, stonden van vervlogen geluk! nimmer keert gij weder. O, hoe gaarne had dit jeugdige hart nog gewenscht te mogen blijven bestaan! O, het leven baarde mij eens enkel rozen, en nu .... nu moet ik hetzelve zoo wreedaardig verliezen! Doch Gij, o God hebt het zoo gewild, en al Uwe daden zijn onbegrensde wijsheid en liefde!"

Zij zweeg, terwijl een vloed van tranen hare stem versmoorde.

(*Het vervolg hierna.*)

---

(1) Meer bekend onder den naam van *Anna Bolin* of *Boleyn.* Wij gelooven onzen lezeren met de herinnering aan het einde eener Vorstin, welke zoo vaak op teekeningen en in den schouwburg voorkomt, geen ondienst te doen. Het is een met warmte geschetst tafereel.

Zoo als bekend is, bestaat er te Parijs eene boekverkoopers-onderneming, welke bij afleveringen het licht ziet en ten doel heeft, den inteekenaren de portretten der schoonste dames van Parijs te verschaffen. Deze is thans door eene andere van dezelfde soort gevolgd, die de afbeedsels der schoonen uit de provinciën zal ten toon spreiden. Ten einde hierin te slagen, heeft zich een kunstenaar van Parijs naar Valenciennes begeven en zich verbonden, om nog vóór den winter de treffendste gelaatstrekken der schoone sekse van de noordelijke departementen te leveren; andere teekenaars doorkruisen de provinciën in verschillende rigtingen. De dames zullen willens of onwillens worden geportretteerd, hetzij door haar op wandelingen, in een schouwburg of elders af te beelden. Een raad van beoordeeling heeft zich te Parijs gevestigd, om uit de ingezondene stukken eene keuze te doen. Hoe zonderling deze ondernemingen ook s[...] nen mogen, zij zijn evenmin nieuw als de spoo[...] gen, stoomwerktuigen, omnibussen, enz.; wan[...] het jaar 1640 verscheen reeds te Amsterdam [...] verzameling in het licht, getiteld: *De ware port[...] ten van eenige der aanzienlykste vrouwen der Ch[...] tenheid, als herderinnen voorgesteld.* Deze speku[...] gelukte, en nu voegde de auteur er bij: *De [...] en voorname vrouwen, als herderinnen voorge[...]* en eindelijk trad hij te voorschijn met: *de vrou[...] en dochters van achtingwaardige kooplieden, [...] als herderinnen voorgesteld.*

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den* 20 *November.* Sedert den 18. deze[...] alhier ter Reede gekomen:

Voor Gend bestemd:

Helena Maria, J. W. van der Wyck, van Bordeaux, [...]

Voor Antwerpen bestemd:

Nordpolen, G. Juncker, van New-York, met katoen, [...] tabak; *Lubeck*, H. A. Raedecher, van Bordeaux, met [...]

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze [...] Zee gezeild:

De jonge Jan, M. Michelsen, naar Bremen, met suiker [...] *zwestern*, P. Smidt, naar Hamburg, met stukgoederen; [...] *per*, J. Bell, naar New-Castle; *Caroline Henriette*, J. P. [...] naar Riga; *l'Adele*, P. H. Lunoe, naar Gothenburg; *Elis[...]* J. Ebeling, naar Embden, alle vier met ballast.

BATH, *den* 17 *November.* Van den 10 tot en met [...] dezer zijn bij het kantoor van Expeditie en eerste wacht[...] binnengekomen: 28 schepen, als 4 met stukgoederen, [...] boekweit, 1 met kalk, 9 met zinksteen, 2 met straatke[...] met hardsteen, 5 met steenkolen, 1 met droogerijen, 1 met [...] hout, 2 met meubelen. En uitgevaren 42, als 6 met zout [...] en bokking, 6 met aardappelen, 15 met granen, 3 met [...] asch, 2 met hooi, 2 met hoepen en biezen, 1 met bezem[...] ken, 4 met stukgoederen, 1 met boter kaas en tabak, [...] beer, 1 met chicoreiwortel; — waarvan 34 onder Nederla[...] en 52 onder Belgische vlag.

Advertentien.

OPENBARE VERKOOPING

Op 's Rijks Werven der Marine te Vlissing[...] op Woensdag den 27. November aanstaande, [...] voormiddags ten 10 ure, van voor 's Rijks di[...] AFGEKEURDE GOEDEREN, als: onge[...] 4,500 Nederl. ponden gesmeed, en 2,500 Ne[...] ponden gegoten Oud IJzer, een eind Schoor[...] voor Stoomvaartuigen, hoog 2,30 el, en in [...] de Hijn 1,16 el, wegende 300 Nederl. ponden, [...] gemaakt IJzerwerk, Koperen Ketels, Scheepsbe[...] ten, Gereedschappen, eene partij Oud Touw, Sl[...] ping en Afval, Presennings, Oude Vlaggen, Ou[...] Duigen en Bodemstukken, drie Ankers van [...] en 225 pond, een Dreg, een aantal Teerto[...] Kooijen, Kooigoederen en Kleedingstukken; [...] veertien ligte Vaartuigen, bestaande in Barka[...] Sloepen, Jollen, eenige gedeelten van vuchten[...] ten, eene partij Brandhout, Mot, Spaanders en [...] andere voorwerpen.

Zijnde alles twee dagen voor en op den [...] koopdag voor de daarbij gading hebbenden [...] voorschreven Werven te zien.

VLISSINGEN, den 14. November 1839.

De Vice-Admiraal, Directeu[...]
Kommandant der Marine,
O. W. GOBIUS.

De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* zal, op [...] dag den 22. November 1839, des voormiddag[...] tien ure, in eene der Pakhuizen in de Hell[...] dierstraat, te *Vlissingen*, om contant geld, p[...] presenteren te verkoopen:

Eene partij afgekeurde MILITAIRE SLAAPF[...] NITUREN, bestaande in Linnen Bedzakken, [...] Kussenzakken, Bedlakens, een- en tweemans [...] Dekens; en wat meer zal worden gepresentee[...]

Daags voor de Verkooping voor een ieder t[...]

Eene BURGER-DIENSTMEID, met de Pot e[...] kunnende omgaan, terstond benoodigd; adres [...] Boekverkooper *Z. DE BUISONJE.*

AFVAART-UREN [...]

STOOMBOOT

De Schelde.

November 1839.

Van Vlissingen.	ur. min.	Van Breskens.	ur.
Donderdag 21, 's midd.	12.	Donderdag 21, 's midd.	
Vrijdag 22, »	12.30	Vrijdag 22, »	
Zaturdag 23, »	1.30	Zaturdag 23, »	
Zondag 24, »	2.	Zondag 24, »	
Maandag 25, »	2.30	Maandag 25, »	
Dingsdag 26, »	2.30	Dingsdag 26, »	
Woensdag 27, »		Woensdag 27, »	

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.